

KUNGAMIDDAG PÅ BRUNSBERGS HERRGÅRD

Den största tilldragelsen i socknen var när Kungen kom. Under större delen av 1800-talet var ju Sveriges konung även Norges, och resorna till Kristiania gick då - före järnvägens tillkomst - på den gamla "Kungsvägen". Rastställen i Brunskog var då omväxlande Brunsbergs herrgård och gästgivaregården i Finneback, där den legendariske "Gästgivar-Ola härskade.

De gamle hade mycket att berätta om dessa kungsfärder, om det hästplågeri som de tunga vagnarna och den påbjudna hastigheten orsakade. Men de kunde också berätta om den nästan religiösa vördnad som visades monarken.

Den här gången vintern 1866, skall Karl XV intaga middag på Brunsberg. Förberedelserna sätter sin prägel på socknen, även om man inte behöver ha bekymmer för maten. Kungen hade sitt eget kök, "trossen", som kommer i förväg och lagar den kungliga taffeln. Det berättas att kockarna, för att få fart på elden under grytorna beordrade fram stora smörslagor, som kastades in i den öppna spisen.

Karl August Laurell skriver i sin dagbok:

"Reinold N kom till oss på kontoret och gav oss order om fackelbelysning då Kungen skulle komma. Detsamma hade vi överlagt om förut."

Några dagar senare: "Rolander och jag gick till Föske, och dit kom hela sångföreningen. Vi sjöngo över Folksången till lördagen, då den skulle avsjungas för Hans Majestät Konungen i Brunsberg.

Den 27 januari omkring kl 5 reste vi till Brunsberg för att se Majestätet och att avsjunga Folksången för honom. När vi kommo fram var folket med bloss placerade upp från backen. Signal om Kungens annalkande hade redan blivit given. Vi skyndade ner på gården, där sångföreningen redan var uppställd. Kungen dröjde ej heller länge. Han kom strax efter oss. Men ingen hurrade, ty de visste troligen ej vilken av vagnarna som var Kungens.

Sedan han varit inne en stund i herrgården, fördes han ut av Kammarherre Sköldebrand, då vi sjöngo folksången. Han stod kvar på trappan under hela sången, men sade ej något när den var slut. Under sången lämnade nämndemannen fram ett skrivey tal till Kungen. Sedan vi sett på honom en stund, under det han åt, så gingo vi upp till skolhuset där vi drucko ett par glas punsch.

Hemåt kappåkte vi med Nauclérs"